

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 25989/2023
14.11.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранке Дражић, председника већа, Марине Милановић, Весне Мاستиловић, Иване Рађеновић и Владиславе Милићевић, чланова већа, у правној ствари предлагача АА, из ..., чији је пуномоћник Драгивој Поповић, адвокат из ..., против противника предлагача Града Ниша, кога заступа Правобранилаштво Града Ниша, ради одређивања накнаде за непотпуну експропријацију, одлучујући о ревизији противника предлагача изјављеној против решења Вишег суда у Нишу Гж 2765/22 од 09.05.2023. године, у седници одржаној 14.11.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији противника предлагача изјављеној против решења Вишег суда у Нишу Гж 2765/22 од 09.05.2023. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија противника предлагача изјављена против решења Вишег суда у Нишу Гж 2765/22 од 09.05.2023. године.

ОДБИЈА СЕ захтев предлагача за накнаду трошкова одговора на ревизију.

Образложење

Решењем Основног суда у Нишу Р1 60/21 од 11.03.2022. године, исправљеним решењем од 31.03.2022. године, ставовима првим и другим изреке, одређена је накнада за непотпуну експропријацију извршену на кп. ... КО ..., укупне површине од 12а 80м2, на делу у површини од 72 м2, уписана у ЛН бр. ... КО ..., на којој је правни претходник предлагача пок. ББ, бив. из ..., уписан као држалац са уделом од 1/1, а чији је правни следбеник предлагач АА из ..., са обимом удела 1/1, по цени од 1.576,85 динара по м2, тако да предлагачу на име накнаде ваља исплатити износ од 113.533,00 динара и обавезан је противник предлагача да предлагачу исплати износ од 113.533,00 динара са законском затезном каматом од 11.03.2022. године, до исплате. Ставом трећим изреке, противник предлагача је обавезан да предлагачу накнади трошкове поступка од 88.500,00 динара са законском затезном каматом од извршности решења до исплате.

Решењем Вишег суда у Нишу Гж 2765/22 од 09.05.2023. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба противника предлагача и потврђено је првостепено решење Основног суда у Нишу Р1 60/21 од 11.03.2022. године, исправљено решењем од 31.03.2022. године, у ставовима првом и другом изреке.

Ставом другим изреке, укинута је првостепено решење од 11.03.2022. године исправљено решењем од 31.03.2022. године, у ставу трећем изреке.

Против правноснажног решења донетог у другом степену, противник предлагача је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној примени члана 404. Закона о парничном поступку.

Предлагач је поднела одговор на ревизију, захтевајући накнаду за трошкове њеног састава.

Ценећи испуњеност услова за одлучивање о ревизији противника предлагача као изузетно дозвољеној, у смислу одредбе члана 404. став 1. Закона о парничном поступку - ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/11... 18/20 и 10/23 – други закон) у вези са чланом 30. став 2. Закона о ванпарничном поступку – ЗВП, Врховни суд налази да не постоје разлози за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној. Правноснажним решењем утврђена је накнада за непотпуну експропријацију, смањену вредност дела непокретности, установљавањем права службености пролаза ради изградње колектора за употребљене воде, и обавезан је противник предлагача да исплати предлагачу новчану накнаду чија је висина утврђена из налаза и мишљења судског вештака грађевинске струке. Имајући у виду садржину тражене правне заштите, чињенице утврђене у овој правној ствари, начин пресуђења и дате разлоге о основаности тужбеног захтева, Врховни суд је оценио да је побијана правноснажна одлука у складу са праксом и правним схватањем израженим у одлукама Врховног суда и Врховног касационог суда у којима је одлучивано о захтевима са истим или сличним чињеничним стањем и правним основом, у ситуацији када је правноснажним решењем Секретаријата имовинско правне послове Градске управе Града Ниша бр. 465-1194-51/2018-04 од 28.11.2018. године, у корист противника предлагача, конституисано право службености пролаза на делу предметне парцеле, ради изградње колектора за употребљене воде. Ревизијом се неосновано указује на другачије одлуке овог суда, јер постојање другачије одлуке не указује нужно и на другачији правни став, будући да правилна примена права у споровима са захтевом као у конкретном случају, зависи од утврђеног чињеничног стања, због чега не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, као ни потреба уједначавања судске праксе или новог тумачења права.

Имајући у виду наведено, Врховни суд је одлучио као у ставу првом изреке, применом одредбе члана 404. став 2. ЗПП.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5, у вези са чланом 420. став 6. ЗПП, који се примењује на основу чланова 27. став 2. и 30. став 2. ЗВП, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 420. став 1. ЗПП, прописано је да се ревизија може изјавити и против решења другостепеног суда којим је поступак правноснажно окончан, али применом става 2. истог члана, ревизија против решења није дозвољена у споровима у којима не би била дозвољена ревизија против правноснажне пресуде, што значи да је условљена граничном вредношћу за изјављивање ревизије, прописаном чланом 403. став 2. ЗПП.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Предлог ради одређивања накнаде за експроприсану непокретност поднет је 19.02.2021. године, а прецизиран поднеском од 21.02.2022. године. Вредност предмета спора је 113.533,00 динара.

Имајући у виду да се ради о имовинскоправном поступку, који се односи на новчано потраживање, у коме побијана вредност, према средњем курсу НБС на дан подношења предлога не прелази динарску противвредност 40.000 евра, то је Врховни суд нашао да ревизија противника предлагача није дозвољена, применом одредбе члана 403. став 3. ЗПП.

На основу члана 413. у вези члана 420. став 6. ЗПП и члана 30. став 2. ЗВП, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

Врховни суд је одбио захтев предлагача за накнаду трошкова за састав одговора на ревизију, с обзиром да нису били нужни за вођење ове парнице, у смислу члана 154. став 1. ЗПП, због чега је у смислу одредбе члана 165. став 1. ЗПП одлучио као у ставу трећем изреке.

**Председник већа – судија
Бранка Дражић,с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић